

**Πανελλήνια
Ομοσπονδία
Ιδιοκτητών
Φροντιστηρίων
Ξένων
Γλωσσών**

Αριθ. Πρωτ. 30491-3

Αριθ. Εγκ. 1210

Αθήνα, 28-9-2006

Νομικά θέματα αριθ: 125

Προς: Όλους τους Τοπικούς Συλλόγους

**Θέμα: Αύξηση αποδοχών Καθηγητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών
Από 22-9-2006 Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΣΣΕ)**

1. Με την από 22-9-2006 ΣΣΕ, η οποία υπεγράφη από την Ομοσπονδία και την Ο.Ι.Ε.Λ.Ε. και κατατέθηκε στο Υπ. Εργασίας στις 27-9-2006, τα κατώτατα όρια του βασικού μηνιαίου μισθού και βασικού ωρομίσθιου των καθηγητών Κ.Ξ.Γ., χωρίς προϋπηρεσία, αυξάνονται από 1-9-2006 κατά ποσοστό 5% στα ακόλουθα ποσά:

α) Για τους αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό για 18ωρη εβδομαδιαία απασχόληση, ευρώ 615,72

β) Για τους αμειβόμενους με ωρομίσθιο (αμοιβή διδασκαλίας 50 λεπτών), ευρώ 8,54.

2. Με την πιο πάνω ΣΣΕ χορηγείται επίδομα πολυετίας 5% για μια επιπλέον τριετία πραγματικής υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας.

3. Όλα τα επιδόματα (γάμου, πολυετίας και μεταπτυχιακών σπουδών) υπολογίζονται επί του άνω βασικού μισθού και βασικού ωρομίσθιου.

4. Με το άρθρο 3 της νέας ΣΣΕ προβλέπεται, ότι το επίδομα πολυετίας χορηγείται, για πραγματική υπηρεσία ή προϋπηρεσία και ανέρχεται σε ποσοστό:

α) 5% με τη συμπλήρωση των πρώτων 27 μηνών υπηρεσίας,

β) 5% « « « « αμέσως επόμενων 27 μηνών υπηρεσίας,

- γ) 5% με τη συμπλήρωση των επόμενων 27 μηνών υπηρεσίας
δ) 5% « « « « « 27 μηνών υπηρεσίας
ε) 5% « « « « « 27 μηνών υπηρεσίας
στ) 5% « « « « « δυόμισι ετών (30 μήνες) υπηρεσίας
ζ) 5% « « « « « τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας
η) 5% « « « « « τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας
θ) 5% « « « « « τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας
ή προϋπηρεσίας σε οποιοδήποτε εργοδότη του κλάδου.

5. Τα συγκεκριμένα κατά περίπτωση ποσά αμοιβών των καθηγητών περιλαμβάνονται στο συνημμένο στην παρούσα πίνακα αποδοχών του ΟΜΕΔ
6. Κατά τα λοιπά, εξακολουθεί να ισχύει η από 22-7-2005 Σ.Σ.Ε. (άρθρο 4 παρ. 2 της Σ.Σ.Ε.)
7. Η νέα Σ.Σ.Ε. μετά την κατάθεσή της, ως άνω, στο Υπ. Απασχόλησης, δεσμεύει ήδη «τους εργαζόμενους και εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων» (άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 1876/1990), δηλαδή της Ομοσπονδίας και της Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.. Για να κηρυχθεί η Σ.Σ.Ε. γενικώς υποχρεωτική για όλους τους ιδιοκτήτες και καθηγητές Κ.Ξ.Γ της χώρας, θα πρέπει ο Υπουργός Απασχόλησης, να προβεί στην έκδοση σχετικής απόφασης (άρθρο 11 παρ. 2 του Ν. 1876/1990), οπότε και θα σας ενημερώσουμε σχετικά.

Για πληρέστερη ενημέρωση, σας στέλνουμε συνημμένως τη νέα ΣΣΕ.

Με εντολή του Δ.Σ.

Αντ. Ευσταθίου-δικηγόρος

Ο Πρόεδρος
Γ. Μιχαηλίδης

Ο Γεν. Γραμματέας
Β. Κροντήρης

ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

1. ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟ

ΜΗΝΕΣ ΠΡΟΥΨΙΔΙΑΣ	ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΥΨΙΔΙΑΣ	ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΣΣΕ 22.9.2006	ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΛΥΕΤΙΑΣ	ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΑΜΟΥ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΓΑΜΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΓΑΜΩΝ	ΕΠΙΔΟΜΑ MASTER	ΕΠΙΔΟΜΑ ΔΙΔΑΚΤΟ-ΡΙΚΟΥ
		Αύξηση 5% 1/9/2006 31/8/2007	ανά 5%	10%	1/9/2006 31/8/2007	1/9/2006 31/8/2007	3%	5%
0-27	0 - 2χρ και 3 μήνες	615,72	0,00	61,57	615,72	677,29	18,47	30,79
27-54	2χρ. και 3 μήνες - 4 χρ. και 6 μήνες	615,72	30,79	61,57	646,51	708,08	18,47	30,79
54-81	4 χρ. και 6 μήνες - 6χρ και 9 μήνες.	615,72	61,57	61,57	677,29	738,86	18,47	30,79
81-108	6χρ και 9μήνες - 9 χρ.	615,72	92,36	61,57	708,08	769,65	18,47	30,79
108-135	9 χρ. - 11χρ. και 3μήνες	615,72	123,14	61,57	738,86	800,43	18,47	30,79
135-165	11χρ. και 3μήνες - 13χρ. και 9 μήνες	615,72	153,93	61,57	769,65	831,22	18,47	30,79
165-201	13χρ. και 9 μήνες - 16χρ. και 9 μήνες	615,72	184,72	61,57	800,44	862,01	18,47	30,79
201 -237	16χρ. και 9 μήνες - 19 χρ. και 9 μήνες	615,72	215,50	61,57	831,22	892,79	18,47	30,79
237-273	19 χρ. και 9 μήνες - 22 χρ. και 9 μήνες	615,72	246,29	61,57	862,01	923,58	18,47	30,79
273 και άνω	22 χρ. και 9 μήνες και άνω	615,72	277,07	61,57	892,79	954,36	18,47	30,79

2. ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΕΝΤΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟ

ΜΗΝΕΣ ΠΡΟΥΨΙΔΙΑΣ	ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΥΨΙΔΙΑΣ	ΒΑΣΙΚΟΣ ΩΡΟΜΙΣΘΙΟ ΣΣΕ 22.9.2006	ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΛΥΕΤΙΑΣ	ΕΠΙΔΟΜΑ ΓΑΜΟΥ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΓΑΜΩΝ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΓΑΜΩΝ	ΕΠΙΔΟΜΑ MASTER	ΕΠΙΔΟΜΑ ΔΙΔΑΚΤΟ-ΡΙΚΟΥ
		Αύξηση 5% 1/9/2006 31/8/2007	ανά 5%	10%	1/9/2006 31/8/2007	1/9/2006 31/8/2007	3%	5%
0-27	0 - 2χρ και 3 μήνες	8,54	0,00	0,85	8,54	9,39	0,26	0,43
27-54	2χρ. και 3 μήνες - 4 χρ. και 6 μήνες	8,54	0,43	0,85	8,97	9,82	0,26	0,43
54-81	4 χρ. και 6 μήνες - 6χρ και 9 μήνες.	8,54	0,85	0,85	9,39	10,24	0,26	0,43
81-108	6χρ και 9μήνες - 9 χρ.	8,54	1,28	0,85	9,82	10,67	0,26	0,43
108-135	9 χρ. - 11χρ. και 3μήνες	8,54	1,71	0,85	10,25	11,10	0,26	0,43
135-165	11χρ. και 3μήνες-13χρ. και 9 μήνες	8,54	2,14	0,85	10,68	11,53	0,26	0,43
165-201	13χρ. και 9 μήνες-16χρ. και 9 μήνες	8,54	2,56	0,85	11,10	11,95	0,26	0,43
201 -237	16χρ. και 9 μήνες - 19 χρ. και 9 μήνες	8,54	2,99	0,85	11,53	12,38	0,26	0,43
237-273	19 χρ. και 9 μήνες - 22 χρ. και 9 μήνες	8,54	3,42	0,85	11,96	12,81	0,26	0,43
273 και άνω	22 χρ. και 9 μήνες και άνω	8,54	3,84	0,85	12,38	13,23	0,26	0,43

Π.Κ. 190/27-9-2006
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Για τους όρους αμοιβής και εργασίας των καθηγητών ξένων γλωσσών που εργάζονται στα κέντρα ξένων γλωσσών όλης της χώρας με σύμβαση εξηρημένης εργασίας.

Σήμερα την 22 Σεπτεμβρίου 2006 στην Αθήνα, ενώπιον του Μεσολαβητή του Ο.ΜΕ.Δ. Φώτη Κλαουδάτου, οι υπογράφοντες:

Μιχάλης Κουρουτός, ως εκπρόσωπος της **Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας (Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.)** και

Αντώνης Ευσταθίου, ως εκπρόσωπος της **Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών (PALSO)**,

συμφώνησαν την κατάρτιση της παρούσας συλλογικής σύμβασης εργασίας, το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής:

Άρθρο 1

Πεδίο Εφαρμογής

Στις διατάξεις της παρούσας υπάγονται οι καθηγητές ξένων γλωσσών, που εργάζονται με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας στα κέντρα ξένων γλωσσών όλης της χώρας.

Άρθρο 2

Καθορισμός βασικού μισθού και ωρομίσθιου

Από 1.9.2006 αυξάνονται τα κατώτατα όρια: α) του βασικού μηνιαίου μισθού, για 18ωρη εβδομαδιαία απασχόληση κατά 5% και διαμορφώνεται σε 615,72 Ευρώ και β) του βασικού ωρομίσθιου κατά 5% και διαμορφώνεται σε 8,54 Ευρώ.

Άρθρο 3

Επίδομα Πολυετίας

Στους μισθωτούς που υπάγονται στην παρούσα χορηγείται επίδομα πολυετίας για πραγματική υπηρεσία ή προϋπηρεσία, υπολογιζόμενο επί του βασικού ωρομίσθιου ή του βασικού μηνιαίου μισθού και ανερχόμενο σε ποσοστό:

- α. 5% με τη συμπλήρωση των πρώτων είκοσι επτά (27) μηνών υπηρεσίας,
- β. 5% με τη συμπλήρωση των αμέσως επόμενων είκοσι επτά (27) μηνών υπηρεσίας,
- γ. 5% με τη συμπλήρωση των αμέσως επόμενων είκοσι επτά (27) μηνών υπηρεσίας,
- δ. 5% με τη συμπλήρωση των αμέσως επόμενων είκοσι επτά (27) μηνών υπηρεσίας,
- ε. 5% με τη συμπλήρωση των αμέσως επόμενων είκοσι επτά (27) μηνών υπηρεσίας,
- στ. 5% με τη συμπλήρωση των επόμενων δύομισι ετών (30 μήνες) υπηρεσίας,
- ζ. 5% με τη συμπλήρωση των επόμενων τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας,

η. 5% με τη συμπλήρωση των επόμενων τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας,
θ. 5% με τη συμπλήρωση των επόμενων τριών ετών (36 μήνες) υπηρεσίας.
Ως υπηρεσία υπολογίζεται η πραγματική υπηρεσία ή προϋπηρεσία σε οποιοδήποτε εργοδότη του κλάδου.

Η προϋπηρεσία αναγνωρίζεται με πιστοποιητικό εργασίας των προηγούμενων εργοδοτών και σε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας από τα βιβλιάρια ενσήμων του ΙΚΑ (άρθρο 6 παρ. 3 και 4 της 11/89 απόφασης του ΔΔΔΔ Αθηνών).

Άρθρο 4

Τελικές Διατάξεις

1. Αποδοχές ανώτερες από αυτές που καθορίζει η παρούσα ΣΣΕ ή τυχόν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις που προβλέπονται από Νόμους, Διατάγματα, Συλλογικές Ρυθμίσεις, Υπουργικές Αποφάσεις, ατομικές συμβάσεις εργασίας, εσωτερικούς κανονισμούς, έθιμα, ως επίσης και από την ΕΓΣΣΕ δεν θίγονται από τις διατάξεις της παρούσας.
2. Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν η 44/2005 Δ.Α., η από 22-7-2005 Σ.Σ.Ε. καθώς και οι προηγούμενες όμοιες συλλογικές ρυθμίσεις κατά το μέρος που δεν τροποποιούνται με την παρούσα.

Άρθρο 5

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των όρων της παρούσας αρχίζει από 1-9-2006 και λήγει στις 31-8-2007.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

Για την
Ομοσπονδία Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών Λειτουργών Ελλάδας (Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.)

Για την
Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών (PALSO)

Η παρούσα κατατέθηκε σήμερα την 27-9-2006 από τον
εξουσιοδοτημένο Αντιπρόσωπο του, της (Ο.Ι.Ε.Π.Ε.)
Κος Μαρίας Ομοκόμου
κατοχο του αριθ. Μ 347099 βελτίου ισοτότητας που εκ-
θήκε από το Α/Τ Ανω-Καλαμών 30-7-1981

Ο Καταθέτης
Μακίου

Ο παραλαβών Υπάλληλος
Αντ. Γιούβης

Η προφυγή κρίνεται από την επιτροπή του άρθρου 1 του ν. 1264/1982, η οποία αποφασίζει μέσα σε προθεσμία 10 ημερών περίπτωση που δεν εκδίδεται απόφαση μέσα στην περιεχόμενη προθεσμία, ο πρόεδρος της επιτροπής υποχρεούται να εκδώσει μόνον, του απόφαση μέσα σε 48 ώρες. Κατά της απόφασης αυτής, η επιτροπή δεν χωρεί άσκηση εφέσεως.

Η διάταξη αυτή ισχύει ανάλογα και όταν προκύψει περίπτωση υπερσβήτησης της αρμοδιότητας εργοδοτικής οργάνωσης κατά την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

3. Για τη νομιμοποίηση των εκπροσώπων των συνδικαλιστικών οργάνων εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις των καταστατικών τους.

Άρθρο 7

Ισχύς συλλογικής σύμβασης εργασίας

- 1. Οι κανονιστικοί όροι της συλλογικής σύμβασης εργασίας έχουν εφαρμογή και αναγκαστική ισχύ.
- 2. Οι όροι ατομικών συμβάσεων εργασίας, που αποκλίνουν από τους κανονιστικούς όρους συλλογικών συμβάσεων εργασίας, είναι επιβεβλητέοι, εφ' όσον παρέχουν μεγαλύτερη προστασία στους εργαζόμενους.
- 3. Όροι εργασίας συλλογικών συμβάσεων εργασίας, που είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, υπερισχύουν των νόμων, εκτός αν η προκειμένη διατάξεις αναγκαστικού δικαίου με αμφιμερή ενέργεια.

Άρθρο 8

Δέσμευση

- 1. Οι εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους όρους εργασίας που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας.
Στους εργαζόμενους αυτούς περιλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

- 2. Οι υπόλοιπες συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεσμεύουν τους εργαζόμενους και εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων, τον εργοδότη που συνάπτει συλλογική σύμβαση εργασίας ατομικά και τους εργοδότες που συνάπτουν συλλογική σύμβαση εργασίας με κοινό εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ή εκπροσώπους, όπως ορίζεται στην παρ. 4 του άρθρου 3 του παρόντος.

ηρου, στο οποίο καταχωρίζονται όλες οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας κατά είδος, και εκδίδεται ειδικό δελτίο, στο οποίο δημοσιεύονται αυτοοικονομικά τα κείμενα όλων των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

7. () Εργοδότης οφείλει να κοινοποιεί στο Συμβούλιο Εργαζομένων της επιχείρησης κάθε επιχειρησιακή Σ.Σ.Ε. καθώς και κάθε τροποποίησή της.

8. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας, ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια που αφορά στις παραγράφους 4 και 6 του άρθρου αυτού.

Άρθρο 6

Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας

1. Ικανότητα για σύναψη συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχουν:

α.) Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις εργαζομένων και εργοδοτών όλων των βαθμίδων στο πεδίο της δραστηριότητάς τους.

Ειδικότερα για την παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου αυτού, από την πλευρά των εργαζομένων, ικανότητα για σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας έχει η πλέον αντιπροσωπευτική τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση. Για τις υπόλοιπες συλλογικές συμβάσεις εργασίας του άρθρου 3 αυτού του νόμου, από την πλευρά των εργαζομένων, ικανότητα για σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας έχει η πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων στο πεδίο ισχύος της συλλογικής σύμβασης εργασίας.

β) Κάθε εργοδότης που απασχολεί πενήντα (50) τουλάχιστον εργαζόμενους.
γ) Για τους εργαζόμενους σε δικηγορικά, σε συμβολαιογραφικά και άλλα γραφεία η σχετική συλλογική σύμβαση θα υπογράφεται ή η διαιτητική διαδικασία θα διεξάγεται μεταξύ της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων και του οικείου Ν.Π.Δ.Δ. στο οποίο υπάγονται οι εργοδότες".

2. Κριτήριο της αντιπροσωπευτικότητας είναι ο αριθμός των εργαζομένων που ψήφισε στις τελευταίες εκλογές για ανάδειξη διοίκησης.

Αμφισβήτηση της αντιπροσωπευτικότητας μπορεί να εγερθεί με προσηρυγή συνδικαλιστικής οργάνωσης, αρμόδιας να υπογράψει αντίστοιχη συλλογική σύμβαση εργασίας, μέσα σε προθεσμία 10 ημερών από την κοινοποίηση του εγγράφου που προβλέπεται από το άρθρο 4 παρ. 2 στην επιθεώρηση εργασίας, οπότε και αναστέλλονται οι διαπραγματεύσεις.

3. Η διάταξη της παρ. 1 εδάφιο γ του άρθρου 6 του ν. 1876/1990 προσετέθη με το άρθρο 12 του ν. 2330/1995.

Άρθρο 11

Προσχώρηση και επέκταση εφαρμογής

1. Συνδικαλιστικές οργανώσεις και εργοδότες που δεν δεσμεύονται από συλλογική σύμβαση εργασίας μπορούν να προσχωρήσουν από κοινού σε συλλογική σύμβαση εργασίας που αφορά την κατηγορία τους. Συνδικαλιστική οργάνωση εργαζομένων μπορεί να προσχωρήσει σε συλλογική σύμβαση εργασίας, από την οποία δεσμεύεται ήδη ο εργοδότης.
Η προσχώρηση γίνεται με ιδιωτικό έγγραφο, που γνωστοποιείται στα μέρη που έχουν συνάψει τη συλλογική σύμβαση εργασίας, κατατίθεται στις κατά τόπους υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας και καταχωρίζεται στο ειδικό βιβλίο συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στην περίπτωση της προσχώρησης ισχύουν οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3, 4, 5 και 6 του άρθρου 5 του νόμου αυτού.
2. Προσχώρηση σε επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας δεν είναι δυνατή να γίνει από εργοδότη ή συνδικαλιστική οργάνωση άλλης επιχείρησης.
Με απόφασή του, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, ο Υπουργός Εργασίας μπορεί να επεκτείνει και να κηρύξει γενικώς υποχρεωτική για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου ή επαγγέλματος συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία δεσμεύει ήδη εργοδότες που απασχολούν το 51% των εργαζομένων του κλάδου ή επαγγέλματος.
Ειδικότερα η επέκταση ομοιοεπαγγελματικής συλλογικής σύμβασης εργασίας δεσμεύει όλους τους εργαζόμενους του επαγγέλματος, ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 10.
3. Την επέκταση μπορεί να ζητήσει και αρμόδια συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων ή των εργοδοτών με αίτησή της, που υποβάλλει στον Υπουργό Εργασίας. Η επέκταση ισχύει από την ημερομηνία της έκδοσης της απόφασης του Υπουργού και, στην περίπτωση που υπάρχει αίτηση, από την ημερομηνία της υποβολής της.
4. Για τους εργαζόμενους στη γεωργία, κτηνοτροφία και συναφείς εργασιές, καθώς και για τους κατ'οίκον εργαζόμενους, οι περιπτώσεις διαπραγμάτευσης και η συλλογή των διατάξεων γίνονται ανεπίσημα από τους εργαζομένους και τους εργοδότες.

Εάν όσον ο εργοδότης δεσμεύεται από επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, οι κανονιστικοί όροι της ισχύουν υποχρεωτικά και στις εργασιακές σχέσεις όλων των εργαζομένων που απασχολούνται από τον εν λόγω εργοδότη.

Άρθρο 9

Χρόνος ισχύος της συλλογικής σύμβασης εργασίας

1. Συλλογικές συμβάσεις εργασίας συνάπτονται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Κάθε συλλογική σύμβαση εργασίας, που προβλέπει διάρκεια ισχύος πέρα από ένα έτος, θεωρείται ότι έχει αόριστη διάρκεια. Η διάρκεια της ισχύος δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα έτος.
2. Η ισχύς της συλλογικής σύμβασης εργασίας αρχίζει από την ημέρα της κατάθεσής της στην αρμόδια υπηρεσία και λήγει με την πάροδο του χρόνου που συμφωνήθηκε ή με καταγγελία σύμφωνα με διατάξεις του νόμου αυτού.
3. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να ορίσουν για τη συλλογική σύμβαση εργασίας αναδρομική ισχύ έως την ημέρα της λήξης ή της καταγγελίας της προηγούμενης συλλογικής σύμβασης εργασίας, από την οποία αρχίζει να υπολογίζεται η διάρκεια της και, σε περίπτωση που δεν υπάρχει προηγούμενη συλλογική σύμβαση εργασίας, από την έναρξη των διαπραγματεύσεων.
4. Οι κανονιστικοί όροι συλλογικής σύμβασης, που έληξε ή καταγγέλθηκε, εξακολουθούν να ισχύουν για ένα εξάμηνο και εφαρμόζονται και στους εργαζόμενους που προσλαμβάνονται στο διάστημα αυτό, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 8.
5. Με την πάροδο του εξαμήνου οι υφιστάμενοι όροι εργασίας εξακολουθούν να ισχύουν μέχρις ότου λυθεί ή τροποποιηθεί η ατομική σχέση εργασίας.

Άρθρο 10

Συρροή

1. Αν η ισχύς εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο.
2. Η συρροή και η συλλογή των διατάξεων γίνονται κατά τις παρακάτω

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Π.Ο.Ι.Κ.Ε.Γ

Από το συνδυασμό των άρθρων 3 παρ. 1β, 8 παρ. 2 και 11 παρ. 2 του Ν. 1876/1990 "Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και άλλες διατάξεις", προκύπτει ότι οι κλαδικές ΣΣΕ και Διαιτητικές Αποφάσεις περιέχουν τους όρους εργασίας που αφορούν τους εργαζομένους ομοειδών ή συναφών εκμεταλλεύσεων ή επιχειρήσεων πόλης, περιφέρειας ή και όλης της χώρας. Ομοειδείς είναι οι επιχειρήσεις που έχουν το αυτό αντικείμενο δραστηριότητας και λειτουργούν υπό τις αυτές περίπου συνθήκες παραγωγής και διαθέσεως προϊόντων ή παροχής υπηρεσιών και συναφείς είναι οι επιχειρήσεις που έχουν παρεμφερές αντικείμενο δραστηριότητας και λειτουργούν υπό παρόμοιες συνθήκες.

Οι κλαδικές Σ.Σ.Ε. ρυθμίζουν τους όρους εργασίας των εργαζομένων σε ομοειδείς ή συναφείς επιχειρήσεις ανεξάρτητα από την ειδικότητα των εργαζομένων και

συνάπτονται από συνδικαλιστικές οργανώσεις που εκπροσωπούν τους εργαζομένους των επιχειρήσεων αυτών.

Οι ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ και ΔΑ ρυθμίζουν τους όρους εργασίας εργαζομένων του αυτού επαγγέλματος, ανεξάρτητα από το είδος της επιχείρησης στις οποίες απασχολούνται.

Από τη διάταξη του άρθρου 8 παρ.2 του Ν. 1876/1990, που ορίζει ότι οι υπόλοιπες (πλην των εθνικών γενικών) συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεσμεύουν τους εργαζόμενους που είναι **μέλη των συμβαλλομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων**, του εργοδότη που συνάπτει συλλογική σύμβαση εργασίας ατομικά και τους εργοδότες που συνάπτουν συλλογική σύμβαση εργασίας με κοινό εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο ή εκπροσώπους, σε συνδυασμό με το άρθρο 11 παρ. 2 του ίδιου νόμου που ορίζει ότι με απόφαση του που εκδίδεται μετά από γνώμη του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας ο Υπουργός Εργασίας μπορεί να επεκτείνει και να κηρύξει γενικώς υποχρεωτική για όλους τους εργαζομένους του κλάδου ή επαγγέλματος συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία δεσμεύει ήδη εργοδότες που απασχολούν το 51% των εργαζομένων του κλάδου ή επαγγέλματος, προκύπτει ότι **η ΣΣΕ ισχύει μόνο έναντι των μελών των εργατικών και εργοδοτικών οργανώσεων που την είχαν συνάψει.** Αν η ΣΣΕ επεκταθεί με απόφαση του Υπουργού Εργασίας η ισχύς της, με βάση τη διοικητική αυτή κανονιστική πράξη, επεκτείνεται και πέρα από τα πρόσωπα αυτά, πάντως όμως μέσα στο όριο της τοπικής της ισχύος, στους εργαζομένους και εργοδότες του κλάδου ή του επαγγέλματος που η σύμβαση αυτή

αφορά, οι οποίοι θα μπορούσαν να είναι μέλη των οργανώσεων που μετείχαν στη σύναψή της (βλ. Ολ. ΑΠ 540/1981). Τέλος, σε περίπτωση συρροής ΣΣΕ, το προβάδισμα ρυθμίζεται από το άρθρο 10 του Ν. 1876/1990, σύμφωνα με το οποίο η κλαδική (ή επιχειρησιακή) ΣΣΕ υπερισχύει της ομοιοεπαγγελματικής (τοπικής ή εθνικής), ενώ, όταν οι συρρέουσες ΣΣΕ είναι όλες κλαδικές, εφαρμόζεται η ευνοϊκότερη για τον εργαζόμενο, η δε σύγκριση γίνεται κατά ενότητες, : α) κατά ενότητα αποδοχών και β) κατά τα λοιπά θέματα.

Με βάση τα παραπάνω η άποψή μου είναι ότι στην περίπτωση που μου τέθηκε υπόψη, της υπογραφής **ομοιοεπαγγελματικής σύμβασης μεταξύ Ομοσπονδίας και ΟΙΕΛΕ**, εφόσον κατά τα ανωτέρω αυτή δεν έχει καταστεί υποχρεωτική, **δεσμεύει ΜΟΝΟ τα συμβαλλόμενα μέρη και δεν αφορά τρίτους.**(βλ. σχετ. και ΓΝΩΜ. ΟΛΟΜ Ν.Σ.Κ, Α.Π 281/2002)

ΑΘΗΝΑ 19/9/2006

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΕΜΟΔΟΤΕΙ
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Μ. ΠΕΓΙΑΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΕΙΟ ΠΑΓΟ
Α.Μ. 11475 ΑΡ. ΠΡΩΤ. 106/72 ΑΘΗΝΑ
ΟΜΗΡΟΥ 51 - Τ.Κ. 106 72 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 210 3629751 - 210 3609222
FAX: 210 3640047
ΑΦΜ: 027947572 - ΔΟΥ Δ' ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Π.Ο.Ι.Κ.Ξ.Γ

Σε συνέχεια της από 19/9/2006 γνωμοδότησης μου και σχετικού προφορικού ερωτήματος, σας διευκρινίζω τα ακόλουθα:

Όπως σας έχω ήδη τονίσει, στην περίπτωση υπογραφής **ομοιεπαγγελματικής σύμβασης μεταξύ Ομοσπονδίας και ΟΙΕΛΕ**, εφόσον αυτή **δεν έχει καταστεί υποχρεωτική, δεσμεύει ΜΟΝΟ τα συμβαλλόμενα μέρη και δεν αφορά τρίτους.** (βλ. σχετ. και ΓΝΩΜ. ΟΛΟΜ Ν.Σ.Κ, Α.Π 281/2002).

Με βάση τα παραπάνω συνάγεται ότι **ΜΟΝΟ** αν καταστεί η ομοιεπαγγελματική σύμβαση **ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ, θα δεσμεύει** την Ομοσπονδία και τα μέλη της, έναντι εργαζομένων σε κέντρα ξένων γλωσσών, να τηρήσουν όσα προβλέπονται σε αυτή. Είναι πάντως δυνατό, αν ο εργαζόμενος, ο οποίος έχει υπογράψει ατομική σύμβαση εργασίας, γίνει **μετά** την υπογραφή της σύμβασης του μέλος της συνδικαλιστικής οργάνωσης η οποία έχει υπογράψει ευνοϊκότερη ομοιεπαγγελματική σύμβαση, να επιτύχει **να ισχύσει εκ των υστέρων αυτή και για τον ίδιο**, παρόλο που οι ευνοϊκότερες διατάξεις δεν περιέχονται στη σύμβαση που υπέγραψε. **ΟΜΩΣ** είναι επίσης δυνατό στα πλαίσια της ελευθερίας των συναλλαγών, κατά την υπογραφή κάθε ατομικής σύμβασης εργασίας να προβλεφθεί και να συμπεριληφθεί **όρος** σε αυτή, σύμφωνα με τον οποίο τυχόν ευνοϊκότεροι της υπογραφείσας σύμβασης όροι είναι δυνατό να ισχύσουν για τον παραπάνω εργαζόμενο ΜΟΝΟ όταν αυτοί περιληφθούν σε ομοιεπαγγελματική σύμβαση η οποία έχει πλέον καταστεί **ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ**, σύμφωνα με τα όσα προβλέπονται στο άρθρο 11 παρ.2 του Ν.1876/1990.

Κατά συνέπεια η πρόβλεψη του προαναφερθέντος όρου στις σχετικές ατομικές συμβάσεις εργασίας, μπορεί να εξασφαλίσει **τη μη αυτόματη ισχύ** τυχόν ευνοϊκότερων όρων της ομοιεπαγγελματικής σύμβασης, αν αυτή δεν έχει κηρυχθεί υποχρεωτική.

ΑΘΗΝΑ 25/9/2006

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΟΥ ΓΝΩΜΟΔΟΤΕΙ

LEONIDAS M. PEGIADIS
ATTORNEY AT LAW - ABOGADO
51, OMIROU STR.
106 72 ATHENS • GREECE
TEL: +30 210 3629751 • FAX: +30 210 3640047
E-mail: lpegia@i@yahoo.gr

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

ΕΡΩΤΗΜΑ: Μού ετέθη το ερώτημα κατά πόσο μία ομοιοεπαγγελματική ή και κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας, η οποία δεν κηρύσσεται γενικώς υποχρεωτική από τον Υπουργό Εργασίας, μπορεί να δεσμεύει και μη μέλη των συμβληθεισών συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες υπέγραψαν την εν λόγω συλλογική σύμβαση.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

A. Οι κανονιστικοί όροι των συλλογικών συμβάσεων εργασίας έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ επί των εργοδοτών και εργαζομένων-μελών των συμβληθεισών οργανώσεων, η οποία είναι απόρροια της εξουσίας προς θέση κανόνων ουσιαστικού δικαίου με αναγκαστική (*δέσμευση*) ισχύ επί συγκεκριμένων κατηγοριών προσώπων, την οποία τόσο ο συνταγματικός όσο και ο κοινός νομοθέτης εκχώρησαν στις συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις των εργαζομένων και των εργοδοτών.

Η δέσμευση, βεβαίως, την οποία αναδίδουν οι κανονιστικοί όροι της σ.σ.ε. έχει ουσιαστικώς ως μοναδικό ή τουλάχιστον κύριο αποδέκτη τον εργοδότη, αφού οι κανονιστικοί όροι των συμβάσεων εργασίας, στο μέτρο που καθορίζουν ελάχιστους όρους εργασίας και αμοιβής των εργαζομένων, οι οποίοι υπόκεινται στο ρυθμιστικό πεδίο της αντίστοιχης σ.σ.ε., παράγουν μόνο δικαιώματα γι' αυτούς. Επομένως, ως δέσμευση των εργαζομένων από τους κανονιστικούς όρους της σ.σ.ε. μπορεί να νοηθεί μόνο το ανίσχυρο της παραιτήσεώς τους από την προστασία την οποία παρέχουν οι όροι αυτοί, την οποία, άλλωστε και ο ίδιος ο νόμος απαγορεύει και θεωρεί (*εάν, παρ' όλα αυτά, γίνει*) ως απολύτως ανίσχυρη.

Η δέσμευση των μερών από μία σ.σ.ε. δεν επέρχεται μόνο αμέσως και ευθέως (*δηλαδή αυτομάτως*) εκ του νόμου, αλλά μπορεί να επέλθει και εκουσίως, δηλ. με προσχώρηση σε συλλογική σύμβαση εργασίας εργαζομένων και εργοδοτών, οι οποίοι άλλως δε θα μπορούσαν να

υπαχθούν στο ρυθμιστικό πεδίο, καθώς και με την επέκταση των αποτελεσμάτων της η οποία συντελείται με πράξη της διοικήσεως, και δη με απόφαση του καθ' ύλην αρμοδίου υπουργού εργασίας.

Ζήτημα δεσμεύσεως ανακύπτει και υπάρχει μόνο εν σχέσει προς το κανονιστικό μέρος της σ.σ.ε., αφού οι ενοχικοί όροι δεσμεύουν μόνο τα συμβαλλόμενα μέρη, δηλαδή τις συμβληθείσες εργοδοτικές και εργατικές-συνδικαλιστικές οργανώσεις, και μάλιστα όχι με αναγκαστική ισχύ (δηλαδή ανάλογη εκείνης των κανονιστικών όρων), αλλά με την ισχύ των κανόνων του ενοχικού δικαίου, οι οποίοι ρυθμίζουν και προσδιορίζουν το περιεχόμενο και τους κανόνες της αντίστοιχης δεσμεύσεως.

Τα όρια της δεσμεύσεως από το κανονιστικό μέρος της σ.σ.ε., από την άποψη των προσώπων τα οποία υπόκεινται εις αυτήν, διαφοροποιούνται αναλόγως της κατηγορίας-είδους της συλλογικής συμβάσεως εργασίας.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το σύστημα το οποίο καθιερώνει ο ν. 1876/1990, ορισμένες κατηγορίες (είδη) σ.σ.ε. δεσμεύουν το σύνολο των εργαζομένων και των εργοδοτών, οι οποίοι υπάγονται στο ρυθμιστικό πεδίο εφαρμογής τους, και αυτές είναι οι εθνικές γενικές και οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας (πρβλ. άρθρο 8 παρ. 1 του ν. 1876/1990), ενώ άλλες κατηγορίες (είδη) εξ αυτών, και δη οι κλαδικές και οι ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. δεσμεύουν μόνο τους εργαζομένους και τους εργοδότες του κλάδου οικονομικής δραστηριότητας ή της επαγγελματικής κατηγορίας στον/στην οποίο/α αναφέρεται η συλλογική σύμβαση εργασίας, εφ' όσον, επιπροσθέτως, είναι και μέλη των οργανώσεων οι οποίες υπέγραψαν αυτήν (την συγκεκριμένη εκάστοτε κλαδική ή ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε.), στην οποία, βεβαίως (δηλαδή στα ως άνω δεσμευόμενα πρόσωπα), συμπεριλαμβάνονται και τα μέλη των οργανώσεων, οι οποίες παρενέβησαν στις σχετικές διαπραγματεύσεις, υπέγραψαν την οικεία σ.σ.ε. και προσεχώρησαν σε αυτήν.

Οι κανόνες, οι οποίοι καθιερώνουν την αναγκαστική δέσμευση εκ των κανονιστικών όρων των συλλογικών συμβάσεως εργασίας, είναι

κανόνες δημοσίας τάξεως. Τούτο σημαίνει, ότι η εκ των όρων αυτών δέσμευση επέρχεται αυτομάτως και αυτοδικαίως, χωρίς να παρεμβάλλεται ή να επηρεάζει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, η γνώση και η τυχόν αντίθετη βούληση των υποκειμένων αυτής, ήτοι των υποκειμένων εις αυτών εργαζομένων και εργοδοτών, οι οποίοι δεσμεύονται από τους ανωτέρω κανονιστικούς όρους εκ μόνης της ιδιότητάς τους είτε ως απασχολούμενων, κατ' αρχήν, εντός Ελλάδος με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε οποιονδήποτε ημεδαπό ή αλλοδαπό εργοδότη ή ως απασχολούντων οποιοδήποτε, ημεδαπό ή αλλοδαπό, πρόσωπο με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αντιστοίχως (ευ σχέση προς τη δέσμευση η οποία απορρέει εκ των εθνικών γενικών σ.σ.ε.), είτε ως εργαζομένων της οικείας επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως ή ως εργοδότη αυτής αντιστοίχως (εάν πρόκειται για τη δέσμευση η οποία απορρέει από επιχειρησιακή σ.σ.ε.), είτε ως μελών των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών οι οποίες συνήψαν την οικεία σ.σ.ε. (εάν πρόκειται για δέσμευση απορρέουσα από κλαδική και ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε.).

Για τις κλαδικές και τις ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. ισχύει ο κανόνας ότι από τους κανονιστικούς όρους τους δεσμεύονται μόνο τα μέλη των οργανώσεων οι οποίες συνήψαν αυτές, ο οποίος, βεβαίως, ισχύει και για τις εθνικές γενικές και επιχειρησιακές σ.σ.ε. (παραλλήλως, πάντοτε, προς την περαιτέρω ισχύ των κανονιστικών όρων των ως άνω σ.σ.ε. και επί των λοιπών κατηγοριών εργαζομένων που αναφέρθηκαν ανωτέρω). Πρόκειται για κανόνα δημοσίας τάξεως, εκ του οποίου, συνδυαζόμενου και με τον, εξ ίσου δημοσίας τάξεως κανόνα, ότι οι διατάξεις του νόμου περί δεσμεύσεως από σ.σ.ε. δεν μπορούν να αποτραπούν από αντίθετες ρυθμίσεις συλλογικής συμβάσεως εργασίας, συνάγεται, ότι **τα δεσμευόμενα από τις κλαδικές και τις ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. πρόσωπα, όπως αυτά καθορίζονται από το νόμο, δεν μπορούν να διευρύνουν με συμφωνία των συμβαλλομένων μερών. Επομένως, οι οργανώσεις οι οποίες συνάπτουν σ.σ.ε., δεν έχουν την εξουσία να συμφωνήσουν ότι οι όροι της θα ισχύουν και θα εφαρμόζονται και επί τρίτων**

προσώπων, τα οποία δεν είναι μέλη τους. Όρος με το ανωτέρω περιεχόμενο τιθέμενος σε κλαδική ή ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε. είναι οπωσδήποτε ανίσχυρος, τουλάχιστον ως κανονιστικός.

Για να καλυφθεί όμως μία ατομική σχέση εργασίας από τον ανωτέρω κανόνα, δηλ. για να εφαρμοσθούν οι κανονιστικοί όροι μίας σ.σ.ε. επί μίας ατομικής συμβάσεως εργασίας, **θα πρέπει να δεσμεύονται αμφότερα τα μέρη (δηλ. τόσο ο εργοδότης, όσο και ο εργαζόμενος) από την εκάστοτε εφαρμοστέα σ.σ.ε., το οποίο σημαίνει ότι θα πρέπει αμφότερα τα ως άνω μέρη να ανήκουν, δηλ. να είναι μέλη, στις επαγγελματικές και συνδικαλιστικές οργανώσεις οι οποίες συνήψαν την εκάστοτε σ.σ.ε.**

Απόρροια του ανωτέρω κανόνα είναι ότι, την ιδιότητα του δεσμευόμενου μέλους της συνδικαλιστικής ή της επαγγελματικής οργάνωσης, η οποία συνήψε την εκάστοτε εφαρμοστέα σ.σ.ε., μπορούν να αποκτήσουν ο εργοδότης και ο εργαζόμενος και όταν δεν είναι ευθέως και αμέσως μέλη των ανωτέρω οργανώσεων, αλλά κατά έμμεσο τρόπο, δηλ. δια της ιδιότητός τους ως μελών πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας οργανώσεως-μέλους δευτεροβάθμιας ή τριτοβάθμιας, η οποία συνήψε την εφαρμοστέα σ.σ.ε.

Ο ανωτέρω κανόνας δεν επιδέχεται ούτε διεύρυνση ούτε περιορισμό, υπό την έννοια ότι είναι ανίσχυρος ο όρος του καταστατικού εργατικής ή εργοδοτικής οργανώσεως, ο οποίος είτε διευρύνει το πεδίο ισχύος των σ.σ.ε. τις οποίες συνάπτει, ώστε να καλύπτει, πέραν των μελών της και άλλους εργαζομένους ή εργοδότες που δεν είναι μέλη της, είτε εξαιρεί από την εφαρμογή των ως άνω σ.σ.ε. κατηγορίες μελών της, με εξαίρεση τις περιπτώσεις εκείνες όπου η συναπτόμενη σ.σ.ε. είτε δεν καλύπτει όλες τις ειδικότητες των εργαζομένων μίας επιχειρήσεως, είτε καλύπτει τους εργαζομένους μίας των πλειόνων αυτοτελών εκμεταλλεύσεων της ενιαίας επιχειρήσεως, οι οποίες είναι επιτρεπτές. Ομοίως, είναι επίσης ανίσχυρος και ο όρος του καταστατικού οργανώσεως, ο οποίος εξαιρεί τα μέλη της από την δέσμευση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τις οποίες αυτή συνάπτει.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Α.Δ.Ε.Δ.Δ.
ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
8239077

Η δέσμευση των μερών (*εργοδότη-εργαζομένου*) από την σ.σ.ε. αρχίζει από το χρονικό σημείο της κτήσεως της ιδιότητας του μέλους από αμφοτέρους (*εφ' όσον, όπως ήδη αναφέραμε αμέσως ανωτέρω, η δέσμευση από τους κανονιστικούς όρους της σ.σ.ε. προϋποθέτει την ύπαρξη της ιδιότητας του μέλους αμφιμερώς, δηλ. τόσο από τον εργαζόμενο [ως μέλος της συνδικαλιστικής οργανώσεως των εργαζομένων], όσο και από τον εργοδότη [ως μέλος της επαγγελματικής οργανώσεως των εργοδοτών αντιστοίχως]*) και διατηρείται μέχρι τη λήξη ή την καταγγελία της εφαρμοστέας συλλογικής συμβάσεως εργασίας.

Επομένως, η κρίσιμη δέσμευση διατηρείται (εν όσω εξακολουθεί να ισχύει η σ.σ.ε.) ακόμη και,

A) μετά την απώλεια της ανωτέρω ιδιότητας από οποιονδήποτε εξ αυτών, καθώς και

B) σε περίπτωση διαλύσεως των συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες συνήψαν την κρίσιμη σ.σ.ε. ή της μίας εξ αυτών.

Και τούτο, διότι κρίσιμο στοιχείο εν προκειμένω δεν είναι η διατήρηση της ιδιότητας του μέλους, αλλά η διατήρηση της ισχύος της εφαρμοστέας σ.σ.ε.

Επομένως, για όσο χρόνο ισχύει η σ.σ.ε., τα ως άνω μέρη εξακολουθούν να δεσμεύονται από τους κανονιστικούς όρους της, έστω και εάν έχουν (*αμφότερα ή και το ένα εξ αυτών*), εν τω μεταξύ, απωλέσει την ιδιότητα του μέλους των οργανώσεων οι οποίες συνήψαν αυτή, εφαρμοζομένων επ' αυτών και των κανόνων οι οποίοι αφορούν την πλασματική παράταση της σ.σ.ε. και την μετενέργεια των όρων της.

Εάν ο δεσμευόμενος από σ.σ.ε. εργαζόμενος, κατά τα προαναφερθέντα, παύσει να έχει την ιδιότητα του μέλους της συνδικαλιστικής οργανώσεως που συνήψε την εφαρμοστέα και επ' αυτού σ.σ.ε., και καταρτίσει, εν συνεχεία της απώλειας της ως άνω ιδιότητάς του, νέα ατομική σύμβαση εργασίας, η σύμβαση του αυτή δεν καταλαμβάνεται, ούτε άλλως πως επηρεάζεται, όπως εξυπακούεται, από τους κανονιστικούς όρους της ως άνω σ.σ.ε. Για την ταυτότητα δε του νομικού λόγου, ο απωλέσας την ιδιότητα του μέλους δεν δεσμεύεται από τις, μετά την απώλεια της ως άνω ιδιότητάς του, τυχόν τροποποιήσεις

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
Α.Τ. 104 04
8239077

όρων προϋφιστάμενων σ.σ.ε. (από τους κανονιστικούς όρους των οποίων δεσμεύεται εν όσω διατηρούσε την ανωτέρω ιδιότητα), ακόμη κι εάν οι νέοι, κατά τροποποίηση, κανονιστικοί όροι έχουν συμφωνημένη αναδρομική ισχύ, ανατρέχουσα σε χρόνο κατά τον οποίο διατηρούσε ακόμη την κρίσιμη ιδιότητα του μέλους, ιδίως εάν, μέσω των ως άνω, κατά τροποποίηση, κανονιστικών όρων, οι εν γένει όροι εργασίας και αμοιβής του μεταβάλλονται επί το δυσμενέστερον γι' αυτόν, και τούτο στο μέτρο που η αναδρομικότητα, με την οποία στην ουσία οι κρίσιμοι κανονιστικοί όροι θεωρούνται πλασματικώς ως συμφωνηθέντες από προγενέστερου χρόνου, δεν μπορεί να αποτελέσει νόμιμη αιτία απώλειας κεκτημένων εργασιακών δικαιωμάτων.

Τα αμέσως ανωτέρω εκτεθέντα, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, ισχύουν εξ ίσου και για τον εργοδότη.

Β. Για τις κλαδικές και τις ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις εργασίας, ειδικότερα, οι οποίες, όπως ελέχθη σχετικώς ανωτέρω, δεσμεύουν, κατ' αρχήν, μόνο τα μέλη των συμβαλλομένων οργανώσεων, ο νόμος (άρθρο 11 παρ. 2 του ν. 1876/1990) προβλέπει την δυνατότητα επεκτάσεως της ισχύος τους με την κήρυξή τους ως γενικώς υποχρεωτικών για όλους τους εργαζομένους του κλάδου ή του επαγγέλματος τους οποίους αφορά η σ.σ.ε., και τούτο με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας (Α.Σ.Ε.).

Εάν όμως δεν κηρυχθεί μία κλαδική και ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε. γενικώς υποχρεωτική, τότε ισχύει ο δημοσίας τάξεως κανόνας ότι από τους κανονιστικούς όρους τους δεσμεύονται μόνο τα μέλη των οργανώσεων οι οποίες συνήψαν αυτές, το οποίο σημαίνει, αφ' ενός μεν ότι τα δεσμεύομενα από τις κλαδικές και τις ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. πρόσωπα, όπως αυτά καθορίζονται από το νόμο, δεν μπορούν να διευρυνθούν με συμφωνία των συμβαλλομένων μερών, και αφ' ετέρου ότι όρος με το ανωτέρω περιεχόμενο, τιθέμενος σε κλαδική ή ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε., είναι οπωσδήποτε ανίσχυρος, τουλάχιστον ως κανονιστικός.

ΛΕΙΣΤΟΥ
13058
10434
8238077

Εάν κηρυχθεί μία κλαδική και ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε γενικώς υποχρεωτική, τότε η επέκταση των κανονιστικών όρων αφορά, όπως ρητώς ορίζει ο ίδιος ο νόμος (άρθρο 11 παρ. 2, εδάφιο α' του ν. 1876/1990), όλους τους εργαζομένους του κλάδου ή του επαγγέλματος. Έτσι, με την κήρυξη μίας κλαδικής και ομοιοεπαγγελματικής σ.σ.ε ως γενικώς υποχρεωτικής, επεκτείνεται η ισχύς των κανονιστικών όρων της και σε όλους τους εργαζομένους και τους εργοδότες που υπάγονται, από κάθε άποψη, στο πεδίο ισχύος, της σ.σ.ε., δηλ., εάν μεν πρόκειται για κλαδική σ.σ.ε., τότε μετά την κήρυξή της ως γενικώς υποχρεωτικής θα δεσμεύει όλους τους εργαζομένους, οι οποίοι απασχολούνται σε ομοειδείς επιχειρήσεις, εάν δεν πρόκειται για ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε., τότε η επέκτασή της θα αφορά όλους εργαζομένους του ίδιου επαγγέλματος, ανεξαρτήτως του είδους της εργοδοτικής επιχειρήσεως, ακόμη κι εάν αυτοί έπαυσαν εν τω μεταξύ να είναι μέλη των οικείων συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Στην προκειμένη όμως περίπτωση της Π.Ο.Ι.Κ.Ε.Γ., τέτοια επέκταση στην ομοιοεπαγγελματική σ.σ.ε., η οποία υπεγράφη μεταξύ της ίδιας και της ΟΙΕΛΕ, δεν έχει κηρυχθεί, με άμεση συνέπεια οι (κανονιστικοί) όροι της, ως τα κατώτερα εκ του νόμου όρια προστασίας, να είναι εφαρμοστέοι αποκλειστικά και μόνο επί ατομικών συμβάσεων με καθηγητές ξένων γλωσσών, οι οποίοι είναι μέλη των α/βάθμιων συνδικαλιστικών οργανώσεων, οι οποίες είναι με την σειρά τους μέλη της ΟΙΕΛΕ (πρβλ. από την πρόσφατη νομολογία, ενδεικτικώς, την Αρείου Πάγου [B1 Τμήματος] 239/2005 απόφαση, με την οποία κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι **«Οι κλαδικές ή ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. δεσμεύουν μόνο τους εργαζομένους και τους εργοδότες που ήσαν μέλη των συμβαλλομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εκτός εάν κηρύχθηκαν γενικώς υποχρεωτικές, οπότε η ισχύς τους επεκτείνεται, από τον χρόνο της εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως (όχι αναδρομικώς), σε εργαζομένους ή εργοδότες που δεν είναι μέλη των ως άνω οργανώσεων».**

Αθήνα, 27 Σεπτεμβρίου 2006

Η δικηγόρος που γνωμοδοτεί

ΑΡΕΤΗ ΣΤΥΛ. ΒΛΑΣΤΟΥ
Δικηγόρος ΑΣΤΑ: 23558
Δερσινύ 18 ΑΘΗΝΑ 104 34
ΤΗΛ. 8239071 - 8239077

ΒΛΑΣΤΟΥ
23558
Α 104 34
8239077

**ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ – ΚΛΑΔΙΚΕΣ
ΟΜΟΙΟΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ
Σ.Σ.Ε.**

Αίτηση αναιρέσεως.— Λόγοι αναιρέσεως εκ της Κ.Πολ.Δ. 559 αριθμ. 1 και 19 (παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου και έλλειψη νομίμου βάσεως αντιστοίχως).— Πότε και υπό ποίες προϋποθέσεις ιδρύονται οι ανωτέρω λόγοι αναιρέσεως.— Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ασκούν, κατά τη σύναψη των σ.σ.ε., νομοθετική (κανονιστική) εξουσία, παραχωρούμενη σε αυτές από τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος και συνεπώς οι σ.σ.ε., ως προς το κανονιστικό μέρος τους, έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου.— Οι κλαδικές ή ομοιοεπαγγελματικές σ.σ.ε. δεσμεύουν μόνο τους εργαζομένους και τους εργοδότες που ήταν μέλη των συμβαλλόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εκτός εάν κηρύχθηκαν γενικώς υποχρεωτικές, οπότε η ισχύς τους επεκτείνεται από τον χρόνο της εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως (όχι αναδρομικώς) σε εργαζομένους ή εργοδότες που δεν είναι μέλη των ως άνω οργανώσεων.

Κυριότερες διατάξεις: Σύνταγμα άρθρο 22 παρ. 2. Ν. 1876/1990 άρθρα 3 παρ. 1 β', 7 παρ. 1 και 8 παρ. 2. Κ.Πολ.Δ. άρθρο 559 αριθμ. 1 και 19.

Αρείου Πάγου 239/2005, Τμ. Β/Ι

Πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος, κ. **Χαρ, Γεωργακόπουλος**
Εισηγήτρια, η αρεοπαγίτης, κυρία **Νίκη Γιαννακάκη**
Δικηγόρος, ο κ. **Ι. Κωστόπουλος**

Ο λόγος αναιρέσεως από τον αριθμό 1

του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. ιδρύεται όταν το δικαστήριο της ουσίας εφαρμόσει κανόνα ουσιαστικού δικαίου μη εφαρμοστέο ή παρέλειψε την εφαρμογή του εφαρμοστέου είτε προσέδωσε στον εφαρμοσθέντα κανόνα έννοια διαφορετική από εκείνη που έχει. Εξ άλλου, ο λόγος αναιρέσεως του αριθμού 19 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. ιδρύεται όταν η απόφαση του δικαστηρίου της ουσίας δεν έχει νόμιμη βάση, ήτοι όταν στην ελάχιστονα πρόταση του νομικού συλλογισμού δεν εκτιθενται καθόλου πραγματικά περιστατικά, όταν τα εκτιθέμενα δεν καλύπτουν όλα τα στοιχεία που απαιτούνται βάσει του πραγματικού του κανόνα δικαίου για την επέλευση της απαγγελθείσας έννομης συνέπειας ή την άρνησή της (ανεπαρκής αιτιολογία) ή όταν αντιφάσκουν μεταξύ τους (αντιφατική αιτιολογία) (Ολ.Α.Π. 1/1999). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 1876/1990 που ορίζει ότι οι κανονιστικοί όροι της συλλογικής συμβάσεως εργασίας έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ, σε συνδυασμό προς τη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος, κατά την οποία οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας συμπληρώνουν τους καθοριζόμενους από το νόμο γενικούς όρους εργασίας, προκύπτει ότι οι συνδικαλιστικές οργανώσεις ασκούν κατά τη σύναψη των σ.σ.ε. νομοθετική (κανονιστική) εξουσία, παραχωρούμενη σ' αυτές από την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 22 παρ. 2 του Συντάγματος, δηλαδή είναι φορείς δημόσιας εξουσίας κατά παραχώρηση από το Κράτος, και συνεπώς οι σ.σ.ε. ως προς το κανονιστικό τους μέρος έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου. Στη συνέχεια, από τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 1β' και 8 παρ. 2 του αυτού ν. 1876/1990 προκύπτει ότι οι κλαδικές συλλογικές ή ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις εργασίας δεσμεύουν μόνο τους μισθωτούς και εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλόμενων συνδικαλιστικών οργανώσεων, εκτός αν κηρύχθηκαν γενικώς υποχρεωτικές, οπότε η ισχύς τους επεκτείνεται από το χρόνο της εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως (όχι αναδρομικώς) σε εργαζομένους ή εργοδότες που δεν είναι μέλη των ως άνω οργανώσεων.

Στην προκειμένη περίπτωση το Εφετείο, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση δέχθηκε ότι ο αναιρεσίβλητος προσελήφθη από την αναιρεσείουσα την 1.7.1990 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου προκειμένου να εργασθεί ως βοηθός χειριστής αντλίας σκυροδέματος αντί του νομίμου μισθού. Κατά τον χρόνο της πρόσληψής του ήταν άγαμος, είχε όμως εργασθεί επί δύο τριετίες σε ομοειδή επιχείρηση γεγονός που γνωστοποίησε στην αναιρεσείουσα κατά την πρόσληψή του, ότι εργαζόταν επί πενήνήμερο την εβδομάδα και με το νόμιμο ωράριο, ότι ο αναιρεσίβλητος κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.1992 έως 31.7.1997 ελάμβανε από την αναιρεσείουσα αποδοχές κατώτερες των προβλεπομένων από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας και συγκεκριμένα από τις από 10.12.1984, 7.5.1986, 7.5.1987, 13.5.1988, 9.5.1989, 16.3.1990, 8.3.1991, 15.4.1992, 9.4.1993, 26.4.1994, 11.5.1995, 17.7.1996 και 4.4.1997 σ.σ.ε. «περί των όρων αμοιβής εργασίας των οδηγών αυτοκινήτων και των οδηγών χειριστών αντλίας σκυροδέματος που απασχολούνται στις εταιρείες ετοιμίου σκυροδέματος του Νομού Αττικής», όπως ήταν ο αναιρεσίβλητος, οι οποίες (αποδοχές) αναλύονται λεπτομερώς με τον συνυπολογισμό της προϋπηρεσίας του και των επιδομάτων γάμου (από 4.9.1994 που τέλεσε γάμο) και τέκνου (από 1.9.1995 που απέκτησε τέκνο). Περαιτέρω, το Εφετείο δέχθηκε ότι οι ανωτέρω σ.σ.ε. έχουν κηρυχθεί υποχρεωτικές, άνευ ειδικής αναφοράς στις Υπουργικές αποφάσεις δια των οποίων κηρύχθηκαν υποχρεωτικές, ότι αυτές υποχρεώνουν την αναιρεσείουσα εργαζομένη εταιρεία ασχέτως αν είναι μέλος επαγγελματικού σωματείου, δεδομένου ότι οι ανωτέρω σ.σ.ε. εργασίας δεν είναι κλαδικές αλλά αφορούν όμοια επαγγελματικά σωματεία και στη συνέχεια με βάση τις συλλογικές αυτές συμβάσεις επεδίκασε στον αναιρεσίβλητο κατά παραδοχή της εφέσεως το συνολικό ποσό των δρχ. 5.043.277 δια το επίδικο από 1.1.1992 έως 31.7.1997 χρονικό διάστημα και ήδη το ποσό των 14.800,52 ευρώ. Όμως, εκ των ανωτέρω σ.σ.ε. μόνον η από 17.7.1996

σ.σ.ε. έχει κηρυχθεί υποχρεωτική με την υπ' αριθμ. 12460/14.10.1996 Απόφαση του Υπουργού Εργασίας (ΦΕΚ 900, Β', 1.11.1996) «για τους όρους αμοιβής και εργασίας των οδηγών φορτηγών αυτοκινήτων οδηγών - χειριστών και βοηθών χειριστών αντλιών σκυροδέματος εργαζομένων στην περιοχή Αττικής για όλους τους εργοδότες και εργαζομένους του επαγγέλματος στον κλάδο που αφορά αυτή», και ισχύει από την ημερομηνία της εκδόσεώς της (άρθρο 11 παρ. 2 και 3 εδ. β' του ν. 1876/1990) και δεν έχει αναδρομική ισχύ αφού τα μέλη δεν όρισαν κάτι τέτοιο (άρθρο 9 παρ. 2 και 3 του αυτού νόμου). Εκ των ανωτέρω λοιπών σ.σ.ε. που αφορούν το επίδικο χρονικό διάστημα μόνο πράξεις καταθέσεως αυτών του Υπουργού Εργασίας σε μερικές υπάρχουν και δη δια την από 15.4.1992 η υπ' αριθμ. 31/23.4.1992, δια την από 9.4.1993 η υπ' αριθμ. 15/13.4.1993, δια την από 26.4.1994 η υπ' αριθμ. 53/19.5.1994 και δια την από 11.5.1995 η υπ' αριθμ. 57/25.5.1995 (βλ. αντίστοιχα ΔΕΝ 48, 564, ΔΕΝ 49, 532, ΔΕΝ 50, 583 και ΔΕΝ 51, 691). Επομένως, οι σ.σ.ε. που δεν κηρύχθηκαν ως άνω υποχρεωτικές κατ' εφαρμογή της προμνησθείσης διατάξεως του άρθρου 8 παρ. 2 του ν. 1876/1990 δεσμεύουν μόνο τους μισθωτούς και τους εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλλομένων συνδικαλιστικών οργανώσεων, γεγονός που όπως προκύπτει από τις παραδοχές της προσβαλλομένης αποφάσεως το Εφετείο δεν ερεύνησε και ως εκ τούτου περιέχει ανεπαρκείς αιτιολογίες που δεν επιτρέπουν τον έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής των ανωτέρω σ.σ.ε. Επομένως, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. που πλήσσει η προσβαλλομένη απόφαση ότι στερείται νομίμου βάσεως αφού στην ελάχιστη πρόταση δεν εκτίθεται πραγματικά περιστατικά σχετικά με το αν και κατά πόσον οι διάδικοι είναι μέλη των συμβαλλομένων στις συλλογικές αυτές συμβάσεις εργασίας συνδικαλιστικών οργανώσεων πρέπει να γίνει δεκτός ως κατ' ουσίαν βάσιμος, και ν' αναιρεθεί η προσβαλλομένη στο σύνολό της παρελκούσης της ερεύνης του δευτέρου λόγου της αναι-

ρέσεως. (Αναιρεί την υπ' αριθμ. 6289/2002 απόφαση του Εφετείου Αθηνών και παραπέμπει την υπόθεση για να δικαστεί στο ίδιο δικαστήριο συντιθέμενο όμως από άλλους δικαστές). □

ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΜΙΣΘΩΝ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ – ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΣΙΩΠΗΡΗ

Η είσπραξη από τον εργαζόμενο της επιδικασθείσας, συντεπεία καταγγελίας της συμβάσεώς του, αποζημιώσεως απολύσεώς του, έστω και εάν δεν διατύπωσε καμμία επιφύλαξη στη σχετική εξοφλητική απόδειξη, δεν αποτελεί παραίτησή του από το δικαίωμά του να προσβάλει την απόλυσή του ως άκυρη.— Διεκδίκηση μισθών υπερημερίας.— Για να θεωρηθεί και κριθεί ως καταχρηστική η άσκηση του οικείου δικαιώματος του εργαζομένου, απαιτείται δόλια και κακόβουλη αποφυγή της αλληλού απασχολήσεώς του.

Κυριότερες διατάξεις: Α.Κ. άρθρα 156, 281, 656 και 679.

Αρείου Πάγου 232/2005, Τμ. Β//Ι

Πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος, κ. Ρωμ. Κεδίκογλου
Εισηγητής, ο αρεοπαγίτης, κ. Γεώργ. Χλαμπουτάκης
Δικηγόροι, οι κ.κ. Γεώργ. Ανεστόπουλος, Κων. Λιούμας

Κατά το άρθρο 156 Α.Κ., η παραίτηση του δικαιούχου επιφέρει απόσβεση του δικαιώματος για ακύρωση. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι η δήλωση παραίτησης από δικαιώματος (ρητή ή σιωπηρά) μπορεί να συναχθεί και από δηλώσεις ή πράξεις που γίνονται κυρίως για άλλο σκοπό, ενέχουν όμως συμπερασματικώς και άλλη δι-

καιπρακτική βούληση, εκείνη της παραίτησης. Στην προκείμενη περίπτωση με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται η αιτίαση ότι το Εφετείο δεν έλαβε υπόψη του τον νομίμως προταθέντα με λόγο εφέσεως, ισχυρισμό, σχετικά με την έλλειψη νομιμοποιήσεως του εκκαλούντα (αναιρεσιβλήτου) Π.Τ., για την άσκηση της εφέσεώς του, αφού αυτός εισέπραξε το πρωτοδικώς επιδικασθέν ποσόν για αποζημίωση απολύσεως και υπέγραψε χωρίς καμμία επιφύλαξη την από 29.3.1999 εξοφλητική απόδειξη, γεγονός που υποδηλώνει ότι παραιτήθηκε από το δικαίωμα προσβολής της απόλυσής του ως άκυρης. Όμως η είσπραξη από το μισθωτό της ένεκα της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του επιδικασθείσης αποζημιώσεως δεν αποτελεί και παραίτηση από το δικαίωμα προσβολής της απόλυσής του ως άκυρης. Επομένως, αφού ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι νόμιμος, το Εφετείο που δεν τον έλαβε υπόψη, δεν υπέπεσε στις αναφερόμενες με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως πλημμέλειες, που εκτιμώνται ενιαίως ως αιτιάσεις από τον αριθμό 8 του άρθρου 559 Κ.Πολ.Δ. και γι' αυτό ο άνω λόγος αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος.

Κατά το άρθρο 14 του π.δ. 133/1991 «Γενικός Κανονισμός Προσωπικού Κοινών Ταμείων Εισπράξεων Λεωφορείων», το τακτικό και έκτακτο προσωπικό διοικήσεως - διαχειρίσεως και κινήσεως του Κ.Τ.Ε.Λ., απολύεται από την υπηρεσία του, εκτός των άλλων και: α) Όταν πλεονάζει. Στην περίπτωση αυτή το Δ.Σ. του Κ.Τ.Ε.Λ. έχει δικαίωμα να απολύσει το προβλεπόμενο από την εργατική νομοθεσία ποσοστό εφ' ολοκλήρου του προσωπικού του Κ.Τ.Ε.Λ., λαμβάνοντας υπόψη και εκτιμώντας το φύλλο μητρώου και την εν γένει διαγωγή κάθε εργαζομένου. β) Εξαιτίας καταργήσεως θέσεως ή υπηρεσίας. Ειδικά μπορεί να καταργηθεί με απόφαση του Δ.Σ. του Κ.Τ.Ε.Λ. θέση εισπράκτορα όταν έχει εξασφαλιστεί καθ' οιονδήποτε τρόπο η έκδοση και ακύρωση των εισιτηρίων, τηρουμένων και στην περίπτωση αυτή των σχετικών διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Κατά την ορθή έννοια των διατάξεων αυτών, απόλυση λόγω καταργήσεως θέσεως